

foc i lloc

Tornem a ser un país d'emigrants

Semblava que no ens arribaria mai

M. JESÚS **LLUELLES LARROSA**

Quan la gent gran ens parlava de les èpoques que els andorrans emigraven a Catalunya i a França perquè el país era incapaç d'oferir un mitjà de vida raonable a tots els habitants, pensàvem que el problema mai ens afectaria a nosaltres. Com la resta del Pirineu, Andorra va patir un llarg període de despoblament, iniciat el darrer terç del segle XIX i mantingut durant les primeres dècades del segle XX. L'emigració andorrana, temporal o definitiva, es dirigia a Barcelona i als departaments francesos de l'Arieja, l'Aude i l'Herault. L'autor G. Combarrous estima que l'any 1933 hi havia prop de 400 andorrans a Espanya i 1.400 a França, valors molt elevats amb relació al cens del moment. La concessió de FHASA i el període de guerres va canviar el signe de la balança i el país deixa de ser emissor per esdevenir receptor d'un important flux migratori procedent, inicialment, d'un entorn proper.

Els cicles històrics es repeteixen i la població ha tornat a disminuir els darrers anys. El servei d'estadística xifra la població actual en 78.115 habitants, tot i que, segons el mateix organisme, la suma del nombre total d'andorrans i el de residents tan sols arribi a

74.600. La diferència és prou important per confondre, fins i tot, els propis polítics que donen xifres ben dispers, algunes d'elles inferiors als valors anteriors. Des de l'inici de la crisi econòmica, l'any 2007, fins al 2011, malgrat l'increment de 416 andorrans, els assalariats de la CASS s'han reduït de 4.909. Entre els col·lectius més afectats, cal destacar 2.562 espanyols, 1.849 portuguesos i 613 francesos.

Patim una deficiència crònica en la informació demogràfica que impedeix saber quina proporció de la caiguda de població és imputable a neteja de censos i quina a emigració. Els comuns depuren els censos coincidint amb una recessió econòmica i demogràfica que ha obligat molts treballadors a retornar al país d'origen. Tots coneixem casos de persones que han deixat de residir amb motiu de la crisi.

Resulta anormal que no es pugui saber el valor exacte del saldo migratori. Com ja vaig dir en aquesta mateixa columna, el juny del 2011, deu de ser un tema que no interessa excessivament, si no, ja fa dies que la confusió al voltant de les dades demogràfiques estaria resolta.